

Цими матеріалами покривають схил, потім насипають ґрунт і висівають траву(газонні злакові трави, ґрунтопокровні рослини) поверх них або висаджують рослини в спеціально зроблених отворах. Пухка волокниста структура дає можливість насінню закріпитися і прорости. Біомати також згодом зможуть послужити добривом.

Після покриття ґрунту біоматами та геоматами проводиться висадка дерев та чагарників. Найкращі види, що безпосередньо підходять для нашого кліматичного середовища і мають естетичний вид наступні зелені насадження: барбарис звичайний і перш за все його краснолисті садові форми, а також барбарис Тунберга; ялівець козацький; кипарисовик золотистий; сосна гірська; айва японська; бузина; рокитник (зокрема рокитник «Золотий дощ»); сумах віргінський, або оцтове дерево; форзиція; повзучі шипшини і плетисті троянди («Ексцельза» з червоними квітами і «Дороті Перкінс» з рожевими квітами); дрок; дейція («Лемуана»)

Проаналізувавши наявні нормативну базу (Закони України, Накази Міністерства охорони здоров'я, Рішення сесій міської ради, Державні санітарні норм та правил утримання територій населених місць правила благоустрою населених пунктів) виявлено, що особлива увага не приділяється стану схилів населених пунктів особливо таким на яких розміщено будинки та споруди. Тому в нашому дослідженні відділено основні моменти та пропозиції щодо проведення благоустрою схилів саме великих міст.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про благоустрій населених пунктів» [Електронний ресурс] . – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2807-15>
2. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>

Стольберг Ф. В., д-р техн.. наук, проф.,
Решетченко А. І., аспірант

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

ШУМОВЕ ЗАБРУДНЕННЯ: ВПЛИВ НА УРБАНІЗОВАНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ

Боротьба зі шкідливими фізичними чинниками є актуальною комплексною проблемою, що пов'язана з вирішенням різноманітних гігієнічних, технічних, адміністративних і правових завдань. Проведені дослідження доводять, що зазначені чинники суттєво погіршують умови і якість праці, несприятливо впливають на організм людини, підвищуючи рівень загальної захворюваності, призводячи до розвитку професійних хвороб, є причиною небажаних психічних і фізіологічних реакцій тощо.

Таким чином, проблема боротьби з шумовим забрудненням довкілля має не лише соціально-гігієнічне, але й велике техніко-економічне значення.

Багатьма дослідниками вважається, що серед фізичних факторів, які негативно впливають на людей та довкілля в різних умовах (у тому числі, на урбанізованих територіях і, зокрема, у великих містах) найбільшими забруднювачами є шум.

Шумове забруднення – перевищення природного рівня шумового фону або ненормальна зміна звукових характеристик: періодичності, сили звуку і т.п. Шумове забруднення призводить до підвищеної стомлюваності людини і тварин, зниження продуктивності праці, фізичних і нервових захворювань.

Опубліковані останніми роками дослідження показують, що шум здатний збільшувати вміст в крові таких гормонів стресу, як кортизол, адреналін і норадреналін – навіть під час сну. Чим довше ці гормони присутні в кровоносній системі, тим вище вірогідність, що вони приведуть до небезпечних для життя фізіологічних проблем. Сильний стрес здатний викликати серцеву недостатність, напад стенокардії, високий кров'яний тиск і проблеми з імунітетом.

Головним джерелом шумового забруднення в урбанізованому середовищі є транспортні засоби: автомобілі, залізничні поїзди і літаки які є джерелами зовнішніх шумів, що досягають величин порядку 79–92 дБ, за нормального рівня в 55–65 дБ. Крім транспорту (60–80 % шумового забруднення) іншими важливими джерелами шумового забруднення в містах є промислові підприємства, будівельні і ремонтні роботи, автомобільна сигналізація, собачий гавкіт, галасливі люди і т. д. У постіндустріальну епоху все більше і більше джерел шумового забруднення з'являється і усередині житла людини. Джерелом цього шуму є побутова і офісна техніка.

Загальні шляхи боротьби з шумом зводяться до законодавчих, будівельно-планувальних, організаційних, техніко-технологічних, конструкторських і профілактичних заходів. Перевагу слід віддати заходам на стадії проектування, а не коли шум вже продукується. Шумове забруднення від якого-небудь об'єкту можна до деякої міри зменшити, якщо на етапі розробки проекту цього об'єкту змодельовати з урахуванням різних зовнішніх умов (наприклад, топологія і погодні умови місцевості) характер шумів, які виникатимуть і потім відшукають шляхи їх усунення або хоч би зменшення.

Сучасна наука пропонує низку ефективних засобів боротьби з шумом. Так, застосовуючи заходи та засоби колективного захисту, в одних випадках можна знизити надмірний шум у джерелі його виникнення, в інших – застосувати методи зниження шуму на шляху його поширення. В деяких випадках раціональніше боротися не з причиною, а із слідством. Наприклад, проблему шумового забруднення житлових приміщень можна значно зменшити за рахунок їх звукоізоляції (встановлення спеціальних вікон і т. п.).